

הכנסת התייחסה השבוע לוועידת בולוניה בצורה הגובלת בי פסיכופאזיה. אורי אבנרי פנה רישמית אד ועדת החוץ והביטחון, כדי למסור לה דו"ח על מהלך הוועידה, עד המיפמך שנתקבל בה, ועל חמגעום האישיים שהתנהלו סביבה. הוועדה החליטה רישמית שלא להזמין את אבנרי. עשרות חברי-כנסת ביקשו מאבנרי באיזה פרטי המסור להם מידע.

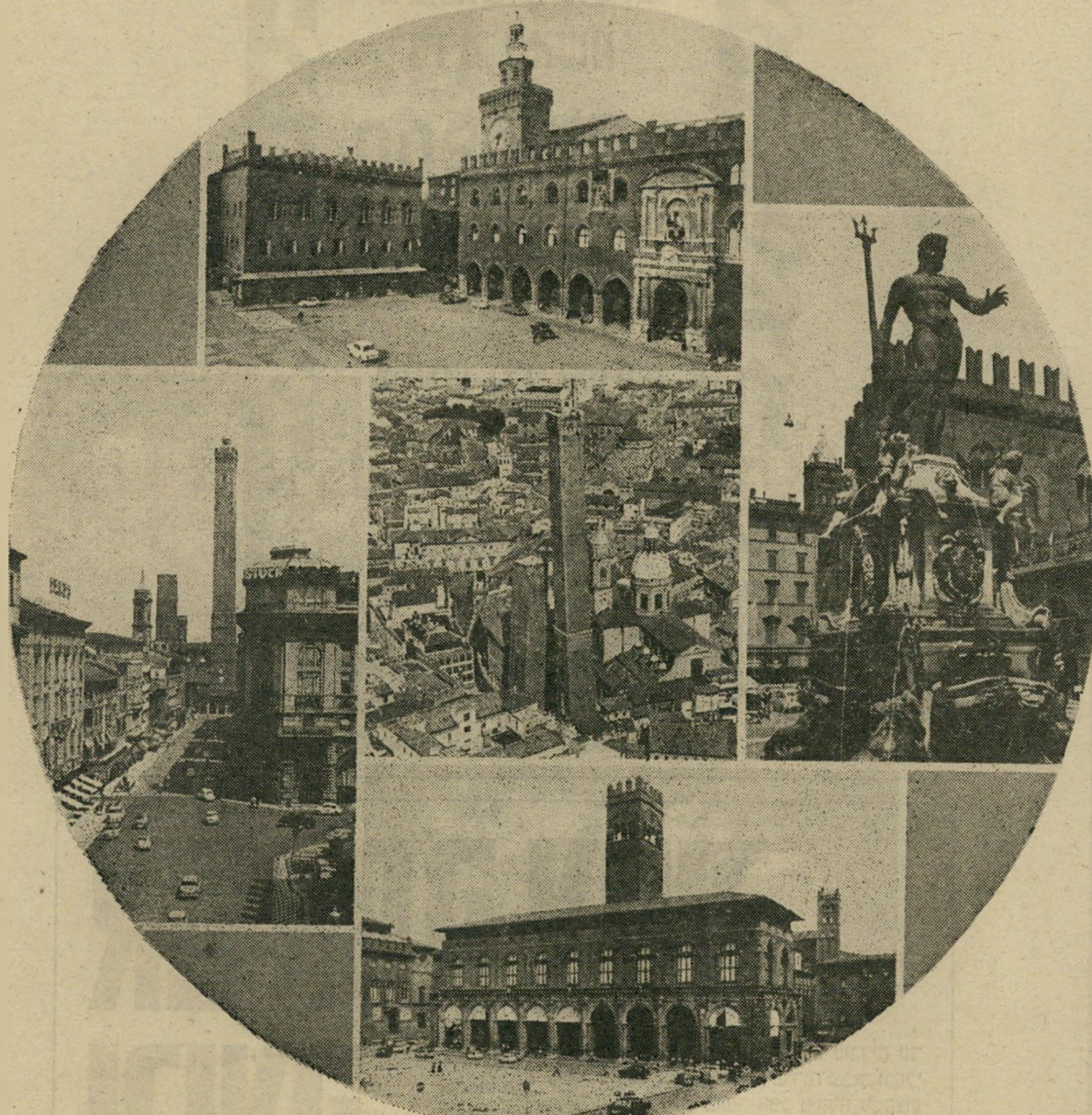
אך כשהזמין אבנרי את כל הח"כים לפגישה פומבית במישכן הכנסת, לשם מסירת מידע זה, חופיע רק קומץ ח"כים. אולם כמד הוויכוח במישך השבוע, הזכירו חברי-הכנסת וחח"כים את ועידת-בולוניה כדיבורים מעל הדוכן ובקריאות-ביניים נרגשות, מבלי שחיה להם מושג על מה הם מדברים וצועקים. הם פירכו לשמוע — אך לא יעזור להם דיווח זה.

חת החוויות הגדולות ביותר של הוועידה אירעה בשעה 8.00 בבוקר, ביום השלישי והאחרון. חוץ מקומץ אנשים, לא שמע עליה איש. אבל היא מגלמת את כל הייחוד המהפכני של ועידה חסרת-תקדים זו. הייתי בהדרי בבית-המלון שלושת חזק"נים, לא הרחק מארמון הוועידה. כאשר צילצל הטלפון, עני הקו היה אחד הערבים שי עימם התיידדתי במהלך הוועידה. האם כל המישלחת הישראלית נמצאת עדיין במלון? שאל. אמרתי לו שכולנו אכלנו זה עתה ארוז-חתיבוקר, וכי אנחנו מתכוונים לנסוע ל-

מאח

אורי אבנרי

ארמון. (מטעמי ביטחון נתבקשנו לנסוע יחד, תחת מישמר ללא-מדים). הישיבה הי אחרונה של מליאת הוועידה עמדה להתד חיל בשעה 9.00, לפי שעות איטליה. (זאת אומרת, בין 9.30 ל-10.00). "אם כן", אמר הידיד, "בקש את כולם להתכנס. אנחנו באים בעוד כמה דקות." ששת חברי המישלחת התאספו כטרקלין המלון, ואז בא האורח. היה זה אחד האישים הבכירים בי מישלחת הערבים. "הבה נדבר בינינו", אמר. "נשארו ביי ינינו כמה בעיות לגבי ניסוח הקריאה הסופית של הוועידה. אני חושב שבשיחה גלויה בינינו נבין זה את זה." הייתי כבר בהרבה התייעצויות מסוג זה בין סיעות שונות בכנסת. אף באחת מהן לא שררה אווירה כה ידידותית. נסיון כה כן לעזור איש לרעהו, וגילוילב כה רב, כמו בפגישה זו. אילו הקשיב מישו מן הצד, לא היה מעלה כלל על דעתו שמדברים כאן אנשים מארצות שונות — ולא כל שכן מארצות הנמצאות במצב של מילחמה, ושמנהיגיהן מחליפים זה עם זה נאומי-מילחמה. הסברנו מה חיוני שבילנו, מה חשוב ומה פחות חשוב. "ידידי הטובים", אמר האיש בשיא הוויכוח, "מה חשוב בשי כילכם יותר? עוד כמה מלים שי ייאפשרו לכם להיות יותר פופר לריים כשתחזרו לישראל — או

מדוע התפוצץ אבנרי?

תה שד מידה זו או אחרת במוסי מך כלשהו בהשוואה לתקרים זה? אחרי התפרצות נלהבת זו, התיישב הי ערבי ליד השולחן, שלף את נוסח הי "קריאה", והסביר לעיתונאי הישראלי מדוע מבטיח המיסמך את כל האינטרסים הי חשובים של ישראל — גם אם אין זה מיס מבטיח הישראלי מבחינה ישראלית. האם אתה חושב שהסורים והעיראקים מאושרים יור חר? כשיחזרו הביתה עם מיסמך זה יתי קיפו אותם יותר מכפי שיתקיפו את ידי דינו הישראליים בביתם. יש קנאים וקיי צוגיים בכל מקום." אותו עיתונאי שוכנע לגמרי. זוהי אחת התופעות המעניינות ביותר לגבי ועידת בולוניה. כל הי עיתונאים הישראליים שהיו שם, שראו כמו עיניהם את המראות שכיכעט לאייאמנו, כתבו מכוי לוניה דיווחים חיוביים, ואף גלי הבנים. כל ההתקפות על הוועידה ועל המישלחת הישראלית באי מוצד עיתונאים שלא היו שם. אמנון קסליק, איש על המישמך, שידר

הוועידה נסתיימה. באחד מאולמות הי ארמון נערכה ארוחת-צהריים חגיגית משור תפת. שוב התערבבו ערבים וישראליים, ליד השולחנות הקטנים. עיתונאי ישראלי מסויים לא היה מאר שר מניסוח ההחלטה. הוא הסביר לי מדוע. באותו רגע עבר ליד השולחן ידידי הי ערבי — אותו איש שטילסן לי בבוקר. קראתי לו לשולחן, חזרתי באוזניו על טענת העיתונאי, ואמרתי: "מה יש לך להשיב על כך?" הערבי פנה אל העיתונאי, "אבל אתה לא מכין!" קרא, "האם אינך תופס מה קרה היום? האם אינך תופס שהתרחש משהו עצום? יצרנו תקדים היסטורי! קבענו שי מזרר לערכים לשבת ליד שולחן אחד עם ישראלים פטריוטיים, בי מעמד גלוי ורישמי, ודרון על בעיות השלום! עשינו זאת בהסכמת נציגי השילטון בעיראק, בסוריה ובמצרים, ובכסממת הפלסטנינים! זהו תקדים שאייאפשר עוד לכטל אותו! זוהי מהפכה! מה חשיבתי

בולנו, ערבים וישראליים, במעמד גלוי, בוועידה שהתכנסה דרון בי שלום. זה יהיה תקדים היסטורי." סיכמנו את הנוסח — ואורחנו נפרד מעימנו, כדי לשכנע גם את חברי הערבים, כך נולד המיסמך, שעורר ויכוח כה לוהט בישראל. כשקראתי לאחר מכן את דבריהם של פקידוני מישרד-החוץ, את המאמרים הראשיים של עיתונים מסויי עלי הדבר שום רושם. כל זה נראה לי בלתי-חשוב לגמרי. נזכרתי באותה חווייה בטרקלין בית-המלון. נזכרתי באווירה שנוצרה באותם רגעים. נזכרתי במעמד חסרת-תקדים זה, כשאנשי-שלום ישראליים וערביים עמלו ביחד כדי לעזור איש לרעהו. תקדים זה לא יישכח. "אתה לא מבין?" זד באיתו יום, כעבור חמש שעות. אמר זאת נציג ערבי בפה מלא.